

Sygn. akt I CSK 156/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku L. Ł.
przy uczestnictwie M. F.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 30 sierpnia 2016 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Mimo iż uczestniczka postępowania w uzasadnieniu skargi kasacyjnej odnosi się także do zastosowanego sposobu podziału majątku wspólnego, to zaskarżyła skargą kasacyjną orzeczenie sądu drugiej instancji tylko w części zasądzającej od niej na rzecz wnioskodawcy kwotę 162.860 zł tytułem dopłaty. Apelacja uczestniczki w części dotyczącej sposobu podziału majątku wspólnego została oddalona (pkt III postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 30 sierpnia 2016 r.) i uczestniczka rozstrzygnięcia tego nie objęła zakresem zaskarżenia skargą kasacyjną. Również wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia wskazuje na punkt I, dotyczący rozliczenia spłat, a nie sposobu podziału majątku wspólnego.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami wprowadzenia środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Choć uczestniczka wskazała na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, to ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w sprawie nie występuje.

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego

2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest stanowisko skarżącego, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, to powinien on w uzasadnieniu wniosku zamieścić wywód prawny wykazujący na takie kwalifikowane naruszenie prawa. Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06). Skarga kasacyjna uczestniczki postępowania takiego wyvodu nie zawiera.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 2 pkt 6, § 4 ust. 1 pkt 8 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015.1800 ze zm.).

aw
aj